

Om : Fra tidlig frustration til frustrerede drømme

Vi beklager, at vores indlæg har kunnet misforstås i det omfang, som Niels Mundus i sit indlæg i sidste nummer af Adoption og Samfund giver udtryk for. Vi vil samtidig takke redaktionen for, at det er blevet muligt for os – i korthed – at forsøge os med en tydeliggørelse af vore pointer :

Hver gang, barnet oplever at blive bestyrket i sin tilknytning til sine nye forældre, så bliver drømmen om at føle sig i sikkerhed og dermed at kunne stole på, at livet bringer noget godt med sig, styrket. Dermed bliver der bogstaveligt talt lagt afstand til de tidligere frustrationer – og den gamle sorg og følelse af alenehed. I det omfang at det ikke lykkes at skabe denne oplevelse af sammenhæng og tilknytning, opstår de frustrerede drømme. Det var vores primære pointe.

Som adoptivforældre udgør I selvfølgelig børnenes primære ressource og håb. Vi er fuld af beundring for den indsats I som adoptivforældre udfører. I ved, hvilken udfordring der ligger foran jer med børn, der er blevet frustreret på mange måder før deres ankomst hertil. Det er vigtigt at ”systemet” omkring jer bakker op ud fra devisen : hjælp til at føre drømmene ud i livet. Det var vores anden pointe.

Mange adoptivbørn kommer med mange dybt frustrerende oplevelser i bagagen, når de ankommer til deres fremtidige familie, ingen tvivl om dette. Vores pointe er så, at disse oplevelser (positivt sagt) medfører, at børnene må gøre alt for at få sikkerhed for, at de frustrerende oplevelser ikke gentager sig. De må gøre ”alt, hvad de formår” for at skabe sikkerhed for en nutid og fremtid, der bliver anderledes. Hvis de tidligere har følt sig meget usikker på tryghed, omsorg og kærlighed, vil de have ”antennenne meget langt ude” for at afklare, om deres liv indeholder eller kommer til at indeholde disse essentielle livsvilkår. De børn, der har været ude for mange tidlige voldsomme oplevelser, vil ofte vise deres behov for tryghed og kærlighed på måder, hvor andre kan tænke : Jamen de er jo tidligt skadet. Det er her, vores budskab kommer ind : For stor optagethed af det, der tidligere er sket, risikerer at medføre, at fokus forsvinder væk fra de muligheder, som I som de afgørende ressourcepersoner for barnet udgør.

Vi er optaget af de frustrerede drømme, fordi der her ligger ansatserne til det, der kan udvikle sig til alternativer til opgivenheden. Drømmene om et anderledes liv, som i et eller andet omfang er blevet frustreret. Det er afgørende at holde fast i håbet og troen på, at livet kan blive anderledes. Og dermed lægge mærke til og fokusere på alt det, som er med til at lægge afstand til det frustrerende, med til at gøre en forskel for disse børn, som jo har deres ”antenner”. Det er også her, I som forældre kommer ind. Det er jo vigtigt at være særligt opmærksom på de ”antenner”, som børnene har udviklet – bl.a. i kraft af deres tidligere erfaringer. Disse ”antenner” repræsenterer jo nogle af de positive egenskaber, som disse børn også har.

For os har det – i behandlingssammenhængene - været afgørende at hjælpe med til at føre drømme ud i livet. Det bliver – efter vores erfaring – endnu mere afgørende, når udgangspunktet er så vanskeligt, som det kan være, når de tidligere frustrationer skygger så meget for det, som både børn og forældre ønsker.

Gitte Haag, Flemming Sell og Søren Hertz

Søren Hertz, Gitte Haag, Flemming Sell 2003

Om : Fra tidlig frustration til frustrerede drømme. Adoption og Samfund 1